

er givet i det norske Udkast. Hvad der i de norske Motiver I, S. 39 ff. anføres til Støtte for Bestemmelsen, synes hverken fra et juridisk eller fra et legislativt Standpunkt afgørende, og vi have derfor fundet det rigtigst at overlade Retsanvendelsen at fastslaa, om og i hvilket Omfang vor Rets Regler om Gældsbreve i Frdn. af 9de Februar 1798 finde Anvendelse paa Grundfondsforskrivelserne. Derimod udtaler Udkastet udtrykkelig i § 23, at senere Indbetalinger paa Aktierne skulle afskrives paa Grundfondsforskrivelserne, en Regel, der stemmer med, hvad Grundsætningen i Frdn. af 9de Februar 1798 vilde føre til, men som i øvrigt, ganske bortset derfra, findes rimelig og uden enhver Betænkelighed. — Nogle af os have i øvrigt i Betragtning af, at Betydningen af Grundfondsforskrivelsen ikke lidet svækkes, naar der ikke fastsættes en Frist, inden hvilken den resterende Del af Aktiernes Beløb ubetinget skal fordres indbetalt, ment, at det i saa Fald vil være betænkeligt ikke, som det norske Udkast, at forbyde, at disse Forskrivelser kunne gives som Sikkerhed for Gæld, om end de af os, der finde, at dette da bør forbydes, delvis heller ikke kunne tiltræde de for dette Forbud i Motiverne til det norske Udkast anførte Grunde. En enkelt af os er endog af den Mening, at saadan Sikkerhedsstillelse ubetinget bør forbydes ligesom i det norske Udkast, særlig fordi Forholdet formentlig fremtidig vil blive langt almindeligere end hidtil.

§ 23, 3die Stykke, bestemmer — i Lighed med den svenske Lovs § 4 og den tyske Handelslovs § 179 og flere andre nyere Aktielove —, at Aktiebrev og Interimsbeviser paa ikke fuldt indbetalte Aktier skulle lyde paa Navn. En tilsvarende Regel indeholder ogsaa det norske Udkasts § 37 for Aktiebrevs Vedkommende. Denne Bestemmelse er nødvendig baade for Selskabets Skyld og til Betryggelse for Kreditorerne. Kunde Aktiebrev (Interimsbeviser) paa ikke fuldt indbetalte Aktier lyde paa

Ihændeleveren, vilde man være udsat for, at Indkaldelse af Indskud paa Aktierne viste sig resultatløs netop, naar Selskabet mest trængte til Penge, idet da Aktiens ubekendte Indehaver hyppig vilde finde sig bedst tjent med helt at holde sig borte fra Delagtighed i Selskabets Forhold. Derimod er der selvfølgelig intet i Vejen for, at ogsaa Interimsbeviser kunne lyde paa Ihændeleveren, naar der er præsteret fuld Indbetaling, hvilket navnlig vil være praktisk i de ikke sjældne Tilfælde, hvor der gives Tilsagn om Rentegodtgørelse for Indskud, der erlægges før Tiden.

§ 24

indeholder først den ufravigelige Regel, at der, naar Indskud paa Aktier indkaldes, skal — med visse Undtagelser — indkaldes et lige stort Beløb paa hver Aktie, af samme Klasse. Denne Bestemmelse udelukker, at det ved Prospekt, Vedtægt eller paa anden Maade kan betinges, at nogle Aktier skulle have et Fortrin fremfor andre alene bestemt derved, at de med Hensyn til Indskudspligt skulle være fordelagtigere stillede end andre, samt at en Generalforsamling med et Flertal af en hvilken som helst Størrelse kan beslutte forskellig Indskudspligt for de enkelte Aktieejere. Kun, hvis der er virkelige Præferenceaktier, o: Aktier, der ogsaa i andre Henseender medføre et Fortrin fremfor Selskabets almindelige Aktier, kunne Vedtægterne eller den Generalforsamling, ved hvis Flertals Beslutning Indskud paa Aktierne indkaldes, eventuelt Bestyrelsen, bestemme, at der i denne Henseende skal være Forskel for de forskellige Klasser af Aktier. Naar der saaledes er indbetalt forskellige Beløb paa de forskellige Aktier, kan der ganske vist fremkomme Vanskeligheder med Hensyn til Stemmeafgivningen paa Generalforsamlinger, men det maa blive Vedtægternes Sag at træffe de fornødne Bestemmelser i saa Henseende.

Angaaende de af §§ 15, 26 og 27